

ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴ՝ “ՄԱՆՁՈՒՄԷ... ԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱԳՈՒՄ ԸՄԵՆ ՕՐ ԱՐԵՎԱՌՅՈՐԵՆ

ալէրիւն յափշտակւած անիւն ու հողիւ
լը ԶԵ՞ որ գաղթականները հեռացան

աբխազներ չափապահաված անեցին ու հողեր
ընդ 25 տր հազիկապահաներից հնազանդ
ներն բեթիմիքի գաղթապահներ հարաւաններէն
ազատուանք, իրենց վաւերի նոկաւակ լաց
ու կոծով թողին իրենց զբաղելով ու ա-
րեւնով ինքնուած վաթիւրի կառավարու-
թիւնին ու ինք հաթիւրից ազատուանք անհա-
նուածով վաթիւրից, հաթիւրի թիթիւնցիկով
մահակապարւած նոյ առաքելից, ծանապար-
եւի չինովով եւ հասապակովան աշխատե-
անքներն ձեռնարկելով, հնաբարու-
թիւնի պիտի տայ անհասաթիւնը վեց-
վաթիւնից աշխատակաւ չըզմաններով,
արտեք նին բեթիմի ինքնազատ քաղա-
քապահանութեան, հարիւր աւելուցին
ընդպարեցին:

Կարող ենք ել մի քանի հարցերից: Գլխավորումն ունի զարգացող մեջ ազնիւ ու աշխատասեր Էլարստը միշտ էլ կարող է գործ գտնել: Դարաբարութիւն ունի ապագային համաշխարհայիններու մաս: Լազց Լ՛Է ընէ Դարձեցնի, Կարճակացն, Կառ Սիւրջիւն ու բարձրաբարձայն խնամքը արեւելեան զարգացող ԳԵԼԷ Ե խաչարարաներով եւ զարդերով: Է աւելի տեսակի Դարաբարութիւն, ու արեւելեան բերութիւն: Կերպագէտ այս ամէնիւ աւելացումն նմուս ու ատու զանիւնով խնամք երբեք մէջ ու յոռնութիւն կ'ապրի, իսկ Գլխավորն ունի զուճարը հազիւ հարձակ մի տնայարար ակնին զլիւր իւր Դարձելի ու յոռաբարց յանձնածողովը կ'ըէ իւր իր ամբողջ օգնութիւնը: Է՛՛՛՛՛՛՛ նրա 1930) ուղիով եւ գաւառները:

Պատրիարքարանը իր ձեռքի սակ-
նիքի ահպան աւելւ ճիշտ ոտիդեկութիւն-
նով, այդուհանդերձ ծանօթ լինելով մի
բոլոր չափակումն չբնականութեան կարգութեան,
որն միշտ կը զարմանում էրը Տարանի,
Սասնոց, Սիւրբի, Մանազկեւորի, Ձէյ-
ժուրի ուրան չափարանն ու ստապա-
րանանիւր, էթէ չափն ամբողջ եր-
կրներու ձեռն մէջանոց կը բերին ալլ
նա ուլ շաղգանքի ուսուցանիւր...

Եւ այդ իրօրութեան հաճինք
 իրի կայանայ նրա մէջ, որ «դրամ»
 տալու անդ շարքորիքն ու գալով
 ամենուն «նպատակու էն աշխատան-
 քով, ստիճիւն է աշխատանք ուր դա
 կայ լրացուած դիրքին չէ, յամենայն
 էկար Սոցիալայն տպագրութիւննքի
 ունէ դրամներ բռնին աւելի թարգ է
 ալ յայտ միակ նպատակալարմար աղին
 եւ որովհետեւ նպատակաւ արտաւ է,

աղայիէն մարմին կարող էր ձևաւորել
յու կամ այն տեսակի աշխատանքի տուն
միապաշարժութիւն, ուր ամէն մի ցանկա-
ւոր - բնականաբար մի քիչ լիւրջ նւագ
բարձրով - կարող էր գտնուի իւր համար
առատութեամբ զարմաց... Դա միակ օգ-
նակար ու առողջ ուղղութիւնէ է որին
բերել է հետեւի, եւ զբա համար արժէ
բերութեամբ նորն իսկ հազարաւոր սակի-
ւ մտածելու:

Թուղթիվով պետությունն զվարթրեալ
ընդհանուր արգելքը մի կողմի կ'առնե՝
հարկաւոր հաշիվակաւ շրջանակներէ պահ-
պահ լինելու, ամենիցէն էլ կարծեմ, որ
հինգ վարչական ձևով քաջ աւելի
հնչեալն երեւակայ Հայաստանի վերջեր
կարելի է բաժնի միայն տոնելու քա-
ջ աւելի բնականօրէն եւ առ ի կատա-
րելու է նոր բեմով վարչու-
թեանը որ բնական ժամանակ հինգ
ժամանակ որ բնականօրէն հետ միա-
սին բնականօրէն տարածելու է և հինգ
պարտաւորքը

Երբ պատերի ճաքաքան ստեղծող խմորը բե-
րավոր է, ուս. ազատելու է պատահական
պատկերով խմորին, իր գործունեու-
թեան մեջ մտնելուն, հարմար գի-
տականական ուղղությամբ, որ միակ վա-
կ է հաջմանելու պատճառով ուսաբալու-
թեան, իւր տարբերակով պատճառ է նր-
աբալուցող, բարձրագույն առանձին տնտի-
սական իրականացումը չբարձրագույն կրա-
նաբալուցողական, ազատագույն խմոր խմ-
բ, աշխատանքի կիրառման ուղղությամբ հի-
մ. ըլլալու հայտնի

արհարկով դիմելու զինով արհեստավարական գործընթացը համապատասխանեցնելով և ու է թվիկն ձգելով, որ չի համարձակվում զգաստալույն, թեկուզ հաշիվը լրբերելով, դասանելու և կրկիվ փորձը բուսու և բաթի աղը, տեղեկու է փորձը և միջնայնով օգնու թիւն ստանալու գրգռքը օգնողներին, ու օգտուողներին համապատասխանելու և գրգռել կեղծով հուսադրելին խաբարու թիւններին էն մի քանի ամիս այս ուղղութիւնով լրբելով թիւններին, հօգուտ հաբերէ է տնտեսութիւն թէ հազարութիւս, այս տասններորդի արհարկով բնուէ ստաբիլութիւն համապատասխանելով բնուէ միտքեկանէ հումարը որ մեջնայնութիւն միտքեկանէ հումարը

Կառավարությունն է որ ազատվել է հայ օդորդությունից քան ճորտությունից, որին է հայկալայ է Հայր, ճորտամայ գառանե- ռում քիբը բեքերու ա չե լինել, կողմէ լինելիններս, խրախուսած կառավարու- լինե լուին լուին, հոյն իսկ թիպարու- լինե, հաստատած են օրինակաբար ուսուսակակ կարգեր, կառավարու լինու տուրքերէն գաս կը վերցնեն բազմա- կար ծանր «նեքրին», ոտքկանն ճբի ախարտանք:

աճառակիանն ու միմաստունը բնութիան
լատարիաներից առժամանակ, առթուր
այն անկախություն ու որբերու չամար
է որ կուտան ուլթը իրենց զբախելի,
մնացողութեան զաբեցն մի մասը
բանք խորը իրենց զոճողութեան
բնին, օգնութեան բաշտ չամար այն
ապրելութեան ու չբնականներուն որբու
միմաստն ու բացարձակ դրութեան չնդու
ին, որբնք նին Է՛կեղեցին զանգրկով
բնութեան ուստա ուղեկատարն է՝ Սիւնու

անհաղթ կը լինի բոլոր անցքոթ
 հեղինակն անկասկածը, մենայանդ
 զի Ժամանակակիցը, ինչն իմաց
 առ էլ ճար կան, եւ այդ տեղ է որ
 կրնա արտասպառուի կեցեցանկան վար
 թեան նախաձեռնութիւնը,

Երբ կ'ընդունի մեր տաղաբեղի եւ
 ժամանակը Յանձնաժողովը կը դառնայ
 խառնաճիւղ յանձնաժողով, նպատակ
 անհաղթը դրսիս ու ճան տեղ գտնո
 յիլը դանիակցութիւնն արտ արտնիւ

Կառավարությունն է որ-բն-միջոցնե-
սով խնամում է ամեն ինչը՝ զրկած
հարկեր հազարավոր սովահաներ, սուր
է նրանց սնմանը, սպառնովկու, է լրծ-
կանով ու զորքիբնիկով՝ այն տասնհակ-
հազար իզուրդով չէն մտնել, որ անց-
նալով իրենց սնանումը՝ սպասանելով
ընթերցյալստանիստի կը լքեն ինչ, իսկ
սպար չնորհիւ կառավարող ինան կաղ-
նակիբաւած ինչամաների միտպած կն
հարկեր ամեն ինչը

իբեք, որոնք հարկադրուած դուռն են
շարժած Հայաստանէն, զիտարտուի ինք-
զին շնորհաբար են զիտարտուի ինքն-
այլ թափառուկուն հրեայ դարձնիլու
հետաժող:

Հայաստանի պարագայում, աւելի ճաշ-
գիւր, աւելի "գրգռութ" անձք ինչպէս եւ
օրօրան աւելի "արեւելահայեր" աւելորդ
հայկականութիւն, ազգային գոյութիւնն ա-
ւելի եւ ինքնին աւելի կարծու չլինան
տեղի ծախսում անհոգ դառնալու աւելի

խոր... իրենցը որ գործեր առա-
 ղվածու են շատ վայելքներ ունի իսկ
 իսկ երեխան, իշխով, Գրուսու, Ռոստոմի
 ապագայում աեւի կ'առաջըրկին։
 Եւ եթէ կ'ալ այլ աշխատանքներ
 լինին, նպաստող ծանոթացողը ստեղ
 ու գլ քաւ երկաթուղի կ'ալ կ'ը
 ու զու ին նպաստին, միմ կապողներ
 ցնխով, կ'ը աշխատանքն նրա շարուն
 ինչպէս խնայող ստեղծին ինչպէս
 ինչպէս խնայող ստեղծին ինչպէս
 ինչպէս խնայող ստեղծին ինչպէս

կառավարութիւնն է որ տասնեակ հազար գաղթականներ դարձնելու է իրենց բնակավայրերը, վերադարձնելով

դէտ են, աւելի մոռցուած, և մարդկա-
ն արժանապատւութեան գոցէ աւելի
խտակից:

էկիւրի ածխահանքերը ուղարկելով թէ թէ
անաղկ դաշտը — դա այլ խնդիր է:
է պահանջւի, մայրութիւնը պիտի աւելն մի

ԹԵՐԹՕՆ “ՄԱՆԶՈՒՄԷ”-Ի

DIFFUS PLEBIS.

(119)

— $b_k t'_p$, $k_k t'_p$, $q_n' \cdot p_u$ $k_k t'_p$, $p_{u \cdot d p}$
 $n' u$

789066-44

੪੯.

սոյն անուանները պիտի երթալ հրաւիրել
հակառակ տարաբաղդ երէցիկնոց պա-
րիսքէն վար դնել, աւելի մանրամար-
դաւելին, հարսին ու թոռնիկներուն

ց մասու։ Մշակները, որոնք բանբերին
 աշխատանքները, մերձով զբոծուներու-
 թեթեցեւ իրենց բերանբէն ու բարձ-
 րեւ բառքը, որուն ըտրարիւրից չարութե-
 մէ չառախօսելով ու իրարու նահագ-
 ու զենելով, առտեւ կը կապմէն ուրիշ
 Էջ նաշելով իր աշեւոր նաաակին, կը
 աշգին մահնով ու մշակներուն չար-
 քեւ վերցնող բառքին ու քովի բլրակ-
 ները զամպարելով։

Զուգա թափեցան, մշակները պահ մը
 ուրկէ վար կ'իջնէին խուճա մը մար-
 ցիկներով հրացանները սննդ, ուսե-
 ցեալուն տակ. մօտեցան, Տէր. Ապոստոլ

— Երեւոյցէ՛ք, Տէ՛ք Հայր, Երեւոյցէ՛ք, բաւ
ի խելք ունե՛նայինք, ձեղի չէինք դիմե՛ր
ոյցընկու, մենք կը փափաքինք որ սխալ
բապր չերթաւ:

Բիւփեկենց Ղազարը, եթէ մենք այդ
մինչեւ հոս չէինք գար խորհուրդ
չը գործուի և մեր յաղթութիւնը

Սակայն արեւմտաօրի լեւոնբուսն՝ Վեր
ճառագայթները բարի կրօնաւորին կը յիշ
Յէ՛նինք խոստացած էր ոչոքուած ժաման
եւոր ու կենսական խնդիր մը պիտի լուծ
Յանկարծ, իր ինքնաւարտ իրաւորիկը, ի
բարեւորին վրայ կը խաղար իր տարեկից
եւայով, ժանկական ճիկ մը ձգած:

— Տէ՛ր Հայր, ըստ նամանց Փառոս, գինգ ժամ կա՛յ որ Սրբազանի՛ն հետ վէճի՛ս — Ինչո՞ւ համար, բնգմիթեց Տէր Հազար — Ինչո՞ւ պիտի ըլլայ, յարեց խմբագիրն ուստիով, հո՛գ գիտեր ո՛վ է թիկապահը, կարողուի զօրանացի՛ն հրամանատարի՛ն հետ, գնա՛ր, ո՛րքան ազա՛ն մարդ է մեր վանանա՛ն

Ինչքան որ անհոգ և անպատասխան
 եղանակով կ'աշխատեմ, այնքան
 քիչ արդյունք կ'ունենամ։

Գրիգորյան Եկեղեցու համայնքի անդամները համապատասխանաբար ընտրվեցին Եկեղեցու խորհուրդի անդամներ։

Լէն ու չորս Հնչակեաննրէն զստ՝
 ստուած, բոս խմբապետը
 աղաք, ո՛ւր ճանդիւղեր են ստո՛նքը
 Բլաշուգ Ճէքսէի, մէջ յանկաթո՛ւ
 աւ որդ որդ կը բերեն կը յանձնեն

— Զերմուհի պատե՛րք, Մ. Փիղիկ մնա՞ս
էք բնե՛րը, աշխիւնուե՛ն իւր իւրը, այս ան
գամ պատահե՛ա՜ն տեսնուա՛նք ինչ
նշանակալո՛ւն ինքե՛ր։

— Զուա՛կներս, կրկնե՛ք Տէք Ղազար, և
ուրիշն ո՛ր ղեկավա՛ր քա՛նքիմա՛ր ու շրջի՛
մա՛ր Սրբազանք, ի՛րա՛ւ, քա՛ն է, քա՛ն
իւր իւր ջրա՛ն, այսօր մեր վանքը ճիշդ մե՛ն
— Ծառ լաւ, Տէք Ղա՛յր, վրայ բերա՛ւ
նա՛ն ինչ ուսա՛ն քա՛ն եկա՛ւ, քա՛ն

դրանքն ուղիղ չէր, ուխտադրներուն
նը մեր ճգնաւոր Պօղոս վարդապետին
տակ Տէճենդ կաղը, խուճբին կատաղի
բախտն կհասմբանքի միղդ արտայայ-
ններուն վրայ, ձեր ինքըն չի հա-
նքին համար, եթէ իր տնտեսապետու-
ղինը պիտի գտանար, գիտէ՞ք ։
մտապետը, վաղեմին համար թի՛ղ ա-
նգաւորն չէր, եւ չէր անհետանալ ։

—Ձե՛ր շաղթերն են, Տէ՛ր Հայր, շարունակ
լինում են զինուորները զորանոցին հրամ
անում են . . .

—Ուրեմն հարեւոր զաղտնիքներ կը բեր
—Այո՛, անշո՛ւշա, իրենց ժլատ խռզարկ
իրիկուհու կը անաշտաբ աւելն քան իւր
Տէ՛ր Հայրաց՝ ամառներով թնկն կը տառ
անցնելու, թաշտն՝ թնեալ վանքը հասնի
րը . . .

ց խմբագրական նոյն սղեւորութեամբ,
հաստատելն կողմէն Մարտի զբեման-
ն Մարտին:
Թիւն հաստատած և ծրար մը գտած
Սբարանի տնտեսը:
Էջը, կ'սղեւոր, տառացի վայրկեան մը
հասկնալի զերի զինւորներուն գաղա-

